

Waar niet gehakt wordt, vallen bomen

Absolute veiligheid is een illusie

Het rapport van Bomenwacht, dat recent op de website van dit blad werd besproken, heeft weer eens haarfijn aangetoond dat er niet zoiets bestaat als absolute veiligheid. Ik wil het niet met u over dit rapport hebben, want dat schijnt zo ontzettend geheim te zijn, dat in ieder geval de redactie van dit vakblad het niet mocht inzien. Maakt niet uit. Het mijns inziens belangrijkste onderdeel van het rapport is, dat datgene wat veel boombeheerders proberen te verkopen of te bereiken, helemaal niet bestaat. Dat heeft niets te maken met het aloude spreekwoord 'waar gehakt wordt, vallen spaanders', maar eerder met een andere oude natuurwet: absolute veiligheid is een illusie.

Misschien moeten we die wethouder wel gaan vertellen dat hij beter kan streven naar een reductie van zijn boombestand met 20 procent

Wij vergeten wel eens dat een boom gewoon een levend organisme is, dat zomaar van de ene op de andere dag kan doodvallen. Maar, zult u zeggen: 'Doodgaan snappen we nog, maar dan valt die boom nog niet om.' Nee, inderdaad. Een boom valt misschien niet meteen om, maar er kunnen uit een ogenschijnlijk vitale boom wel takken naar beneden donderen die u en ik niet op ons schedeldak willen hebben. Zo'n boom is dan wellicht op een correcte manier gecontroleerd, maar toch laat deze een tak naar beneden vallen die voldoende is om een olifant koppijn te bezorgen. Een populier met een ongezonde dosis droogtestress is wat dat betreft een goede kandidaat. Maar – en ik wil u vooral niet bang maken – een plataan is hier

ook toe in staat. Ik gebruikte net het spreekwoord 'waar gehakt wordt, vallen spaanders'. Maar zou het niet correcter en waarheidsgetrouwer zijn om te spreken van 'waar niet gehakt wordt, vallen bomen'? Een deel van het probleem is dat boombeheerders misschien niet altijd meer het lef of de politieke of beleidsmatige speelruimte hebben om het eerlijke verhaal te vertellen. Een pas gekozen wethouder wil graag tegen het lokale sufferdje zeggen dat er maar liefst 100.000 bomen in zijn of haar gemeente staan. Over de conditie en groeiomstandigheden van die 100.000 bomen zal hij of zij weinig vragen krijgen van datzelfde sufferdje, dus dat is niet interessant. Maar misschien moeten we die wethouder wel gaan vertellen dat hij beter kan streven naar 80.000 bomen. Hoppa, gewoon 20.000 bomen kappen. Klinkt raar voor de hoofdredacteur van een bomenblad, maar ik denk echt dat die 80.000 overblijvende bomen vitaler kunnen doorgroeien, minder onderhoud nodig hebben. De burger zal het niet uitmaken. Die ziet echt niet of er honderd of tachtig bomen in de straat staan. Minder bomen dus wellicht, maar wel meer kwaliteit. Maar – dat zeg ik er maar even bij, voordat u allemaal uw abonnement opzegt – we moeten dan wel zorgen dat we de resterende bomen gaan behandelen zoals dat hoort. Goede groeiplaats, voldoende ruimte boven en onder de grond, snoeien door een vakman in plaats van door Beun de Haas. Enfin, u snapt mij wel.

Met vriendelijke groet,

Hein van Iersel (hein@nwst.nl)
Hoofdredacteur

Stuur of twitter dit artikel door!
Scan of ga naar:

www.boomzorg.nl/artikel.asp?id=19-4565